

I. tabulka

- Chci chválit pána moudrosti, boha [rozvážného],
[jenž se] v noci [hněvá], [ve dne] odpouští,
Marduka,¹ pána moudrosti, [boha rozvážného],
[jenž se] v noci [hněvá], ve dne odpouští,
5 jehož hněv (vše) pustoší jak bouře, vichřice,
a jehož dech je dobrý jak větřík po ránu!
Jeho hněvu nelze čelit, jeho zloba je (jak) příval,
nitro jeho přátelsky je nakloněno, milosrdná jeho mysl.
(Ani) nebe neodolá jeho paží úderu(?),
10 hebká jeho ruka zachraňuje mroucího.
(Ani) nebe neodolá Mardukových paží úderu(?),
hebká jeho ruka zachraňuje [mroucího].
Hroby se otvírají [jeho] hněvem,
svou milostí ze zkázy pozvedne padlého.
15 (Když) se zle podívá, vzdálí se ochranná božstva,
laskavě (když) pohlédne, bůh se zpět obrátí k tomu, kterého
(dříve) odstrčil.
Jeho boží trest vzdoruje rozhrěšení ...
a hned se jak rodná matka smiluje.
Spěchá a sobě milého opatruje
20 a jako kráva po telátku stále se za ním otáčí.
Bodavý jeho výprask proniká tělem,
konejšivé jeho obvazy vracejí život (tomu, kdo odešel za svým)
osudem.
Přikáže a způsobí křivdu,
v den nápravy je prominuta vina a hřích.
25 On vždycky pomůže, dá průchod právu,
jeho čisté zařikání zažene zimnici i mrazení.
Života zachovatel před údery Adadovými² (a) ranou Errovou,³
usmiřovatel rozhněvaného boha a bohyně.
Vznešený pán v nitro bohů vidí,

¹ Viz pozn. 2, str. 39.

² Adad – bůh bouře ztělesňující v sobě blahodárné i zhoubné přírodní síly; zúrodňující déšť i ničivé záplavy polí, krupobití, blesky, prosolování zemědělské půdy.

³ Erra – bůh války a snad i moru.

- 30 [bůh] nikdy nepozná jeho cestu.
Vznešený Marduk v nitro bohů vidí,
žádný bůh nepozná jeho záměr.
Jak těžká je jeho ruka, tak milosrdné je srdce jeho,
jak hrozné jsou jeho zbraně, tak hojivá je jeho mysl.
- 35 Kdo proti jeho vůli zhojí jeho ránu,
kdo vzdor jeho úmyslům zmírní jeho [úderu]?
Chci velebit jeho hněv, jenž jako ...,
však rychle se nade mnou smiloval a uzdravil mne.
Chci učit lidstvo stále se kořit ...,
- 40 jeho dobrou připomínku [chci zemi vštěpovat]!
Když pán [změnil] den [v noc],
a hrdina Marduk se [na mne] rozhněval,
můj bůh mne zavrhl (a) [zmizel] navždy,
má bohyně mne zanedbala (a) vzdálila [se ode mne].
- 45 Zapudil dobrého ochranného ducha, mého průvodce,
poděsil mou božskou ochránkyni, i vyhledala jiného.
Přišel jsem o svoji životní sílu, mé mužné vzezření vzalo zaslavé,
ulétlo vše, co patřilo ke mně, ztratila se má ochrana.
Zjevují se mi děsivá znamení,
- 50 vypuzen byl jsem ze svého domu, pobíhal venku.
Nejasná jsou moje věštebná znamení, vždy zanícená,⁴
stále docházím k věštci a vykladači snů.
Na ulici se o mně špatně hovoří.
Když v noci usnu, mám hrozný sen.
- 55 Srdce božského krále, slunce svého lidu,
se (vůči mně) zatvrdilo, je těžké je obměkčit.
Dvořané mě pomlouvají;
sešli se a vzájemně se ponoukají k ničemnostem.
Takto (praví) jeden: „Nechám ho zbavit života.“
- 60 Druhý říká: „Odstráním ho z jeho úřadu.“
Právě tak třetí: „Zmocním se jeho postavení.“
„Vstoupím do jeho domu“, praví čtvrtý.
Pátý: „Vyrvat (mu) hrtan!“
Šestý a sedmý pronásledují jeho ...

⁴ Viz pozn. 1, str. 39.

- 65 Všech sedm se spojilo v kliku,
nemilosrdní jak bouře, podobní ...
Jsou jedno tělo a jedna(?) ústa.
Mají na mě vztek, hněvem jsou rozpálení jak oheň.
Snovají proti mně podraz a klep.
- 70 Má ústa vznešená na uzdě drží.
Moje rty hovorné oněměly,
hlasitý křik (můj) utichl zcela.
Má vztyčená hlava se sklonila k zemi,
mé statné srdce oslabil strach.
- 75 Širokou moji hruď (i) výrostek odvrátil,
mé paže, které daleko sahaly, jsou obě(?) ochromeny.
Já, který jsem panský vždy krácel, naučil jsem se plížit.
(Ačkoli) velmi hrdý, stal jsem se otrokem.
Pro širokou rodinu stal jsem se osamělcem.
- 80 Když kráčím po ulici, (všichni mají) nastražené uši,
když vcházím do paláce, (všichni na sebe) mrkají očima.
Mé město zle na mne hledí jak na nepřítele.
Jako bys byla protivníkem, má rozlícená země!
Můj bratr se v cizině proměnil,
- 85 z mého přítele se stal zlosyn a ničema.
Můj rozkacený druh mne nařiká.
Můj společník si neustále cítí(?) zbraně.
Můj nejlepší soudruh mne pomlouvá.
Na veřejném shromáždění mne proklel můj služebník,
- 90 před davem mě otrokyně potupila.
Když mne spatřil známý, odvrátil se stranou.
Jako bych nebyl z její krve, rodina se mnou zachází.
Před (každým), kdo o mně dobře hovoří, otvírá se jáma,
(zatím co) můj tupitel je vynášen.
- 95 Bůh pomáhá tomu, kdo hanebnosti o mně šíří,
(však) k tomu, kdo řekl „již dost“, pospíchá smrt.
Kdo pravil „žádnou pomoc“, má život plný síly.
Nemám žádného pomocníka, nemám žádného zachránce.
Mezi lůzu a cháttru se rozdělil všechn můj (majetek),
- 100 ústí mého kanálu se zaplnilo bahnem.
Z mých polí vyhnali pracovní zpěv,
můj statek umlčeli jak statek nepřítele.
Mé zbožné povinnosti svěřeny byly jinému,

- v mé obřady byl cizinec ustaven.
105 Soužením je den, nářkem je noc,
mlčením měsíc, zármutkem rok.
Jak holub nařikám po celý den,
místo zpěvu hlasitě běduji.
Ustavičným pláčem mi zrudly oči,
110 od ... slz mne pálí líce.
Zármutek mého srdce zachmuřil mi tvář,
má kůže zežloutla strachem a hrůzou.
... mé srdce se chvělo ustavičným děsem,
... jak pálení ohně.
115 [Jak] žhavý [plamen] se vzepjala má úpěnlivá prosba,
... supění má modlitba.
... ztuhly mi rty jak ...
[když] jsem promluvil, zlé se mi dostalo odpovědi.
(Však) zavládne radost (a) nazítří zvítězí dobro,
120 nový se ukáže měsíc (a) zazáří slunce.

II. tabulka

- V tomto a dalším roce uplynul stanovený čas,
dívám se kolem a je to zlé, (moc) zlé.
Množí se špatnost (a) zdaru nenalézám.
Volal jsem k bohu, (však) nepohlédl na mne,
5 vzýval jsem bohyni, nepozvedla hlavu.
Hadač svým věštěním budoucnost neprozkoumal,
vykladač kouřovou obětí můj případ neobjasnil.
Vzýval jsem ducha, nepoučil mne,
zaklínač (svým) obřadem boží hněv neutišil.
10 Jaké to všude divné poměry!
Zpátky jsem viděl (jen) pronásledování a svízele.
Tomu, kdo bohu neobětoval
a při jídle nevzýval bohyni,
neskláněl (svou) tvář, kořit se neuměl,
15 z jehož úst nezněly modlitby (a) vzývání,
zameškal den (zasvěcený) bohu, pohrdal svátky,
ruce složil v klín, nedbal (božích) obřadů,
bázní a úctě neučil svůj lid,
svého boha nevzýval, jeho pokrmu se dotkl,

- 20 opustil svou bohyni, nepřinesl oběť pražené mouky,
v pomnutí smyslů na svého pána zapomněl,
při bohu slavnostní přísahu lehkovážně složil, (tomu) jsem
postaven naroveň.
Sám jsem (vždy) myslel na modlitbu (a) vzývání,
modlitba byla mi moudrostí, oběť pravidlem.
- 25 Den uctívání bohů mne (plnil) pohodou,
den procesí bohyně mi (přinášel) užitek a zisk.
Hold králi byl mojí radostí
a zpívání jemu mým největším potěšením.
Snažil jsem se, aby má země obřady boží ostříhala,
- 30 svůj lid jsem učil ctít jméno bohyně.
Krále jsem stejně jak boha velebil
a bázeň k paláci jsem zástupu vštěpoval.
Kéž bych věděl, že se to bohu zamlouvalo!
Co někomu se líbí, je bohu nepřátelským činem,
- 35 co ve svém srdci považuje za špatnost, líbí se jeho bohu.
Kdo porozumí vůli nebeských bohů,
kdo pochopí Eovo⁵ rozhodnutí?
Kde lidstvo mělo poznat boží cesty?
Kdo za živa byl plný síly, zemřel v útrapách.
- 40 Hned byl pln strachu, hned si (zas) radostně výskal.
V jednom okamžiku si zpívá veselou píseň,
hned nato jak nařikač hlasitě běduje.
Mžiknutím oka se mění nálada (lidí).
Mají-li hlad, vypadají jak mrtvoly,
- 45 jsou-li syti, staví se naroveň svému bohu.
Daří-li se jim dobře, hovoří o nebes zlezení,
jsou-li sklíčení, mluví o sestupu do podsvětí.
O (věcech) těch jsem přemýšlel, aniž bych pochopil jejich smysl.
A mne, znaveného, pronásleduje bouře!
- 50 Vysilující nemoc na mne dolehla,
zlý vítr [od horizontu] zadul,
z podsvětí vybujela choroba di'u,⁶

⁵ Ea – bůh moudrosti a magie, vládce podzemního sladkovodního oceánu Apsú, dárce hojnosti vod, bůh plodnosti. Jeden z nejvyšších bohů babylónského pantheonu, otec boha Marduka.

⁶ Di'u – jakási blíže neurčená nemoc hlavy.

- umrlčí duch zlý vyšel ze svého Apsú,⁷
Utukku,⁸ démon [neodvratitelný], z podsvětí vyšel,
55 Lamaštu⁹ z nitra hor [sestoupila],
s povodní přišlo zimničné chvění,
s pozemskou zelení zešedla má nemocná kůže.
Všichni se spojili a dohromady dolehli na mne,
udeřili [do hlavy], pokryli mé těmě,
60 zachmuřili [mou] tvář, slzy mi vehnali do očí,
přes šiji přejeli, ochromili krk,
udeřili [do hrudi], bili do prsou,
zhmoždili mé tělo, způsobili křeč,
[v] nadbříšku mi oheň zažehli,
65 vnitřnosti mi rozbouřili, mé ústroje ...
vykašláváním(?) hlenu znavili [mé plíce],
znavili mé údy, rozechvěli mou bránici,
mou vysokou postavu jak hradbu poničili,
mé široké tělo jak rákos položili,
70 jak sušený fik jsem byl odhozen, ležím obličejem k zemi.
Démon Alú¹⁰ mé tělo rouchem zahalil,
spánek jak síť mne přikrývá.
Mé vytřeštěné oči nevidí,
mé otevřené uši neslyší.
75 Celé tělo mi ochrnulo,
byl jsem raněný mrtvicí.
Paže mi strnulost zachvátila,
mých kolen se zmocnila ochablost.
Mé nohy chodit zapomněly,
80 ... postihly(?), náhle jsem onemocněl zácpou.
Smrt rychle zastřela mi tvář.
[Vzpomene-li] mne, tazateli neodpovídám.

⁷ Apsú – podzemní sladkovodní oceán, jehož vládcem byl bůh moudrosti Ea.

⁸ Utukku – démonická bytost blíže nespecifikovaná, ve výčtech zlých démonů uváděná převážně na prvním místě, zřejmě démon „vůbec“. Zlí démoni byli považováni za ztělesnění a příčinu různých forem obávaných přírodních jevů, nočních přeludů a nemocí tělesných i duševních.

⁹ Lamaštu – démon ženského pohlaví ohrožující především těhotné ženy, rodičky a kojence, působící potrat a různá těžká, většinou smrtelná horečnatá a zimničná onemocnění.

¹⁰ Alú – rovněž jméno jednoho ze zlých démonů.

- ... pláčou, pozbyl jsem vědomí.
Na ústech mám náhubek
85 a roubík mi zamyká rty.
„Má brána“ je uzavřena, „mé napajedlo“ ucpáno,
dlouhé je mé hladovění, hrdlo sevřené.
Dokonce i obilí jak smrdutou bylinu polykám,
pivo, lidské živobytí, ve mně vzbuzuje odpor.
90 Velmi dlouho již trvá choroba.
Nedostatkem potravy se změnila má tvář,
svaly mi ochably, krev se ztratila.
Je vidět kost pokrytá kůží,
mám zanícené žíly(?), žloutenkou(?) jsem zasažen.
95 Uchýlil jsem se na lože v ústraní, s obtížemi vstávám,
dům se mi proměnil ve vězení.
Mé svaly jsou pouto, paže mám nehybné,
mé vlastní okovy mi podrážejí nohy.
Mé údery byly bolestné, rána mocná,
100 zasáhla mne metla plná tmí,
pronikl mnou bodec pokrytý ostny.
Celý den mne stíhá pronásledovatel,
ani v noci mi nedá krátce vydechnout.
Jak se (tak na loži) zmítám, ochabují mi šlachy,
105 mé údy jsou ochromeny, roztaženy do stran.
Jak dobytče jsem strávil noc, (leže) ve svém lejnu,
jak ovce jsem potřísněn svými výkaly.
Má choroba poděsila zaklínače,
a hadače zmátla moje znamení.
110 Druh mé nemoci zařikávač neobjasnil
a lhůtu mého neduhu nestanovil hadač.
Bůh nepřišel mi na pomoc, ruku mou neuchopil,
nesmilovala se nade mnou má bohyně, nešla po mém boku.
Otevřen je hrob, připraveny jsou mé dary pohřební,
115 ještě dříve než jsem zemřel, pláč nade mnou byl ukončen.
Celá má země pravila: „Jak bylo mu ukřivděno!“
I uslyšel (to) můj závistník a rozzářila se jeho tvář,
když zpravili mou závistníci, rozjasnila se její mysl.
Den potemněl pro celou mou rodinu,
120 pro mé blízké přátele se slunce zakrylo.

Kolofon II. tabulky

Dále následuje: „Těžká byla jeho ruka, nemohl jsem ji snést.“

Napsáno a přečteno podle originálu. Písař Iddi-Meslam-ta'e'a,

učedník, potomek Ašúa, kněze.

Kdo (tuto tabulku) odnese, toho nechť Nudimmud¹¹ odnese!

Kdo (ji) zlodějsky ukradne, násilím se (jí) zmocní,

- 5 Lugalgirra,¹² nejsilnější (mezi) bohy, všemocný (mezi) bohy,
divoký had (mezi) bohy,

svými [zuřivými] zbraněmi nechť (ho) srazí!

Za časů Sinacheriba, krále země Aššuru, osmého měsíce, třetího dne,

eponym [Chanáni], místodržící města Til-Barsip.¹³

Kdo v tebe věří, zahanben nebude, bože Nabú!¹⁴

III. tabulka

Těžká byla jeho ruka, nemohl jsem ji snést,

nesmímá byla hrůza z něho ...

Jeho hněvivá ... potopu ...

jeho cesta byla ...

- 5 ... těžkou chorobu mne samého ne ...

na svou bdělost jsem zapomněl, nechávají mne bloudit kolem.

[Naříkám] ve dne stejně jak v noci,

ve snu i za ranní dřímoty cítím se pořád špatně.

Jakýsi muž obrovské postavy,

- 10 nádherných údů, v oděvu novém,

neboť za ranní dřímoty ...,

zahalen božskou září, oděn hrozným (leskem),

vešel a nade mnou se postavil.

¹¹ Nudimmud – sumersky „ten, jenž tvoří a rodí“, jedno z hlavních epitet Ey, boha moudrosti a magie.

¹² Lugalgirra – sumersky „silný král(?)“, bůh války a podsvětí, zde jedno ze jmen podsvětího boha Nergala.

¹³ Til-Barsip – dnešní Tell Ahmar, město na horním toku řeky Eufratu.

¹⁴ Nabú – akkadsky „povoláný“, bůh písařství, ochránce písařů a bůh moudrosti, syn boha Marduka.

- [Když jsem] ho [spatřil], tělo mi ochrnulo.
15 [Takto pravil:] „Paní mne poslala.“
...
... říkám ...
ke králi poslal ...
Umlkli, ...
20 [tiše] mi naslouchali ...
Podruhé [jsem měl] sen.
Ve snu, který jsem [v noci] spatřil,
jakýsi kněz-očištěný ...
očistný tamaryšek [ve své] ruce držel.
25 „Laluralimma¹⁵ sídlící v Nippuru¹⁶
mne poslal, abych tě očistil.“
Vodou, již přinesl, mne pokropil,
zaklínání života vyřkl, pomazal [mé tělo].
Potřetí jsem měl sen.
30 Ve snu, který jsem v noci spatřil,
30a jakási panna krásného [vzezření],
oblečená jak lidé, [podobná] bohu,
královna lidí ...
vstoupila a [usedla]...
„Smiluj se nade mnou...“
35 „Neboj se“, pravila, „já...“
... měl sen ...
Smilovala se nade mnou, nesmírně [trpícím].
Kdosi, jenž za noci věštbu konal,
ve snu Ur-Nintinugga,¹⁷ Babylónan(?), ...
40 vousatý muž s korunou na hlavě,
zaklínač nesoucí tabulku
(pravil:) „Marduk mne poslal.
Šubši-mešré-Šakkanovi¹⁸ [bohatství(?)] jsem přinesl,

¹⁵ Laluralimma – sumersky, Táb-utli-Elilil, akkadsky „dobrý je klín Enlilův“.

¹⁶ Nippur – dnešní Nuffar, město ve střední Mezopotámii, kultovní centrum boha Enlila, po Anovi druhého nejvyššího boha mezopotamského pantheonu.

¹⁷ Ur-Nintinugga – sumersky, Amél-Gula, akkadsky „člověk bohyně Guly“; Gula – bohyně-léčitelka a bohyně lékařství.

¹⁸ Šubši-mešré-Šakkan – akkadsky „dej hojnost, Šakkane!“; Šakkan – bůh divoké zvěře a dobytka, plodnosti a stepní vegetace, rovněž podsvětí bůh.

- 45 do jeho čistých rukou [bohatství(?)] jsem přinesl,
mému služebníkovi (on) do rukou (je) [odevzdal].“
[Za] ranní dřímoty poslal mi [zvěst],
své dobré znamení mým lidem [ukázal].
V dlouhé(?) chorobě ...
má nemoc rychle přešla, rozbita byla [má pouta].
- 50 Když srdce mého pána [se upokojilo]
a rozjasnila se mysl Marduka milosrdného,
(když) přijal mé modlitby ...
(a) svou dobrotivou podporu ...,
(když) se smíloval nade mnou, [nesmírně zemdlým],
- 55 ... abych velebil ...
... abych chválil(?) a ...
... mou vinu ...
... hřích ...
... můj trest ...
- 60 mé drobné hříchy nechal odnést větrem.
...

Si 55

- ...
- [přinesl] mi své zařikání, jež spoutává ...
- 5 (až) k horizontu [zahnal] vítr zlý, do podsvětí odnesl [chorobu di'ú],
umrlčího ducha zlého [seslal] do jeho Apsú,
Utukku, démona neodvratitelného, odeslal do podsvětí,
Lamaštu odrazil, do hor (ji) [zahnal],
povodni (a) moři zimničné chvění odevzdal,
- 10 kořen nemoci kůže vytrhl jako bylinu.
Špatný spánek, jenž kazil [můj] odpočinek,
rozptýlil(?) jak kouř plnicí nebesa.
„Běda!“ (a) „ouvé!“ ... rozehnal jak mlhu, zemi ...
Úpornou bolest hlavy, jež ...
- 15 odstranil jak noční rosu (a) mne jí zbavil.
Mé spleené oči pokryty byly nánosem smrti,
na tři tisíce šest set mil (ho zahnal), [můj] pohled rozjasnil.
Z mých uší, jež byly uzavřeny a zacpány jak (uši) hluchého,
odstranil maz a otevřel můj sluch.
- 20 Vyléčil nos, jenž dlouhou horečkou ztratil [čich],

- (nyní) [volně] dýchám.
Z mých rtů, jež vzteklinou byly zasaženy a zmocnily se ...
setřel strach a uvolnil jejich sevření.
Má ústa zavřená, která (jen) stěží hovořila,
25 otřel jak kovovou nádobu, jejich špínu ...
Mé zuby zařáté [sevřené] dohromady
od sebe [oddělil], jejich kořeny ...
Opuchlý jazyk neschopný vlády
povlaku(?) zbavil, ... mou řeč.
30 Mou sevřenou průdušnici jakoby chuchvalcem ucpanou
v hrudi (mi) uzdravil, jak píšťalu ji rozezněl.
Z kořene ztvrdlého jazyka mého, jenž nepřijímal ...,
puchýře(?) zmizely, závoru jeho otevřel.
... ..
36 [Mé mužné vzezření, které] za své vzalo ...
...

K 3291 (G) Revers

- a) Tlusté střevo, jež hladem se kroutilo(?), jak rákosový koš bylo zapleteno,
- b) přijímá jídlo a přijímá pití.
- c) Můj ochablý krk, celý(?) ohnutý,
- d) zpevnil (jak) horu, vzpřímil jak borovici.
- e) Postavu mou podobnou učinil (postavě člověka) dokonalého silou.
- f) Nehty mi zastříhl, jako bych měl vyškrábat ...
- g) zahnal jejich únavu a jejich konce(?) uzdravil.
- h) Má spoutaná kolena, [svázaná] jak křepelka(?),
- i) podobu mého těla ...
- j) Setřel sněť(?), její nečistoty (mne) zbavil.
- k) (Mé) mužné vzezření, (dosud) povadlé, (opět) se zaskvělo.
- l) Na břehu řeky, kde soudní pře lidí je zkoumána,¹⁹
- m) do čela jsem byl udeřen a zbaven účesu otroka.²⁰

¹⁹ Zřejmě narážka na vodní ordál.

²⁰ Zřejmě narážka na symbolický akt propuštění otroka z otroctví a odstranění otrocké známky. Zde se ovšem jedná o metaforické vyjádření toho, že hrdina byl vysvobozen ze svých běd.

- 1) ...
2) (Po ulici zvané) „Sklon se vzpurníku!“²¹ osvobozen jsem kráčet.
3) Kdo vůči (chrámu) Esagila²² se nedbalostí dopustil, nechť ode mne se poučí!
4) Na tlamu dravce, jenž pozřít mne chtěl, náhubek vložil Marduk.
5) Odňal Marduk pronásledovateli mému jeho prak (a) odvrátil kámen jeho.
...

IV. tabulka

- [Můj pán] mne ...,
[můj pán] mne uchopil,
[můj pán] mne posílil,
[můj pán] mne oživil.
5 [Z jámy] mne vyprostil,
[ze zkázy] mne pozvedl,
... z (podsvětní řeky) Chubur²³ mne vytáhl,
... za ruku mne uchopil.
On, jenž mne srazil,
10 [Marduk], (nyní) mou hlavu pozved.
Srazil ruku toho, jenž mne tloukl,
jeho zbraň (mu) Marduk vyrazil.
[Na tlamu] dravce, jenž pozřít mne chtěl,
náhubek [vložil] Marduk.
15 ...
36 ... co v mých modlitbách ...
[s] úklonou (a) modlitbou do (chrámu) Esagila [jsem vstoupil].
Já, [jenž] sešel do svého hrobu, k „Bráně [východu slunce]“²⁴
jsem se navrátil.
[V „Bráně] hojnosti“ hojností jsem byl [obdařen].

²¹ Název procesní ulice v Babylónu, středisku Mardukova kultu.

²² Esagila – sumersky „dům zvedající hlavu“; název hlavní Mardukovy svatyně v Babylónu.

²³ Chubur – název řeky, jež tvoří hranici podsvětní říše. Sumersky byla nazývána Ilurugu „řeka, jež člověku teče vstříc“.

²⁴ Následuje výčet jmen jedenácti bran svatyně Esagila.

- 40 [V „Bráně] božské ochránkyně ...“ má božská ochránkyně se
(znovu) ke [mně] přiblížila.
[V „Bráně] blaha“ blaho jsem (opět) spatřil.
V „Bráně života“ životem jsem byl obdarován.
V „Bráně východu slunce“ k živým jsem byl připočítán.
V „Bráně jasného zření“ má znamení byla příznivá.
- 45 V „Bráně odpuštění hříchů“ má vina byla prominuta.
V „Bráně chvály“ má ústa velebila(?!).
V „Bráně utišení vzdechů“ můj nářek byl utišen.
V „Bráně čisté vody“ očistnou vodou jsem byl pokropen.
V „Bráně blaha“ jsem se s Mardukem setkal.
- 50 V „Bráně skropené přepychem“ jsem k nohám bohyně Sarpánitu²⁵
padl.
Prosbu a vroucí modlitbu před nimi jsem pronesl.
Vonnou kouřovou oběť před nimi jsem zažehl.
Přinesl jsem (jim jejich) důchod, děkovaný dar (a) množství
dárků.
Porazil jsem vykrmeného býka, podřizl tučnou ovci(?).
- 55 Neustále jsem konal oběť sladkého znamenitého piva (a) čistého
vína.
Nitro ochranného ducha, božské ochránkyně, strážného boha
cihlové stavby (chrámu) Esagila
obětí jsem rozjasnil,
bohatou [hostinou] jsem srdce jejich rozjásal.
[U ostění], dveřních závěsů, závory dveří,
- 60 sezamový olej, máslo (a) množství obilí [jsem obětoval].
... chrámové obřady.
- ...
- 95 ... zlatou pšenici ...
znamenitým cedrovým olejem jsem pokropil, na něj ...
Hostinu pro syny babylónské ...
dům pohřbu jeho učinili, k hostině ...
I uviděli (synové) babylónští, jak [Marduk] oživuje,
- 100 a všechny části (města) velebily [jeho] velké činy.
„Kdopak by řekl, že (ještě) uvidí slunce,
kdo by si pomyslel, že (ještě) ulicí půjde?

²⁵ Sarpánitu – manželka boha Marduka a nejvyšší bohyně města Babylónu.

- Ādo kromě Marduka ze smrti mohl ho oživit,
kterápak bohyně než Sarpánitu mohla mu darovat život?
5 Marduk i v hrobě oživit může,
Sarpánitu i ze zkázy zachránit umí!“
Kdekoli země se rozkládá, rozprostírají nebesa,
slunce září, plápolá oheň,
voda teče, vítr duje,
) (vy), na něž bohyně Aruru²⁶ odrýpla kus (hlíny),
(vy), kteří jste životem obdařeni, uvyklí běhu,
(lidé) [četní], co vás jest, Marduka chvalte!
... jejichž výroky byly potvrzeny,
... všem lidem nechť vládne!
5 ... pastýř všech příbytků,
... hojnost vody z pramenů.
... bohové ...
... veškerenstvo nebes a [země].
...
0 ...

Aruru – jedno ze jmen bohyně-matky, stvořitelky člověka.